

JOENSUUN POPMUUSIKOT RY 1971-1999

READY

Kultaisen 60-luvun lopulla alkoivat nuoremmat soittajat kyllästyä vanhempien ylivaltaan ja omien asioiden huonoon hoitamiseen. Ammattiyhdistysliikkeen kaltainen toiminta tuntui olevan silloin ainoa ratkaisu. Pääjärjestönä siihen saakka ollut Suomen Muusikkojen liitto ry ei poppia ja rokkia soittavien muusikoiden mielestä pystynyt tekemään kaikkea sitä, mitä nuorempi sukupolvi olisi tarvinnut, ja tarvinnut sitä nopeasti. Pääjärjestössä toiminut Popmuusikot ry erosi Muusikkojen liitosta lokakuussa 1970 ja päätti liittyä samoihin aikoihin perustettuun Musiikkialan Ammattiliittojen Federaatioon (MAF). MAF:n perustava kokous oli saman vuoden elokuussa ja siihen liittyivät vielä saman syksyn aikana Laivamuusikot ry ja Ravintolamuusikot ry.

STEADY

Paikallisesti katsottuna 1960-luvulla toimintaa muusikoiden kesken oli varsin niukasti. Vuosikymmenen aikana asioita hoiti Pohjois-Karjalan Rytmimuusikot ry, jonka suurimmaksi tapahtumaksi muodostui Joensuun Teatteritalon tukikonserttisarja vuoden 1966 aikana. Sen jälkeen taisi toiminta lopahtaa, koska mitään sen suurempia dokumentteja ei yhdistyksestä ole jäljellä. Konserttitoimintaa harjoittivat oikeastaan vain ohjelmatoimistot, tietysti vain rahan hankkimisen vuoksi eikä aatteen tai koulutuksen vuoksi.

Syyskuussa 1970 Joensuussa vieraili Joensuun Musiikkikaupan järjestämällä rumpuklinikalla rumpali Edward Vesala, joka kertoi samalla myöskin Popmuusikot ry:n toiminnasta innokkaimmille asianharrastajille. Ensimmäiset siemenet Joensuun Popmuusikot -nimisen yhdistyksen perustamiselle oli kylvetty. Vesalan luentojen jälkeen ei yhdistyksen tulevaisuudelle oikeastaan tapahtunut mitään ennen seuraavaa kesää. Syynä olivat mm. varusmiespalvelut ja opiskeluitten päättäminen.

Kesäkuussa 1971 alettiin jälleen pohtia lähiseutujen ja joensuulaisten muusikoiden yhteistoimintaa, keikka-tilanne ei ollut sanottavasti parantunut ja kun koulujen konvatoiminta tuntui hiipuvan minimiin, tarvitsi tehdä jotakin. Muutamien alustavien kokousten ja kokoontumisten perusteella katsottiin ajan olevan kypsän ja niinpä heinäkuun puolessavälissä laitettiin sana kiertämään perustavasta kokouksesta.

GO!

Parisenkymmentä asianharrastajaa oli kuullut kutsun ja he kokoontuivat nykyisen Ravintola Rosson paikalla olleen Grillibaari Siltavoudin kabinettiin. Perustavaa kokousta oli valmisteltu hyvin ja niinpä kokousväelle pystyttiin esittelemään jo mm. tulevan yhdistyksen säännöt, jotka perustuivat lohjalaisen yleisurheiluseuran vastaaviin, toki tietysti sovellettuna musiikkimaailmaan. Kokouksessa allekirjoitettiin perustamissopimus ja kirjattiin päätös yhdistyksen rekisteröinnistä. Päivämäärä oli 20.7.1971.

1971 " Aiku aina ahkeraa, mutta lopussa kassa tyhjä "

Ensimmäisissä yhdistyksen hallituksen kokouksissa lähdettiin nopeasti liikkeelle ja pyrittiin heti löytämään tapoja työllistää jäsenistöä, sekä hankkia lisää jäseniä perustamiskokouksessa läsnäolleiden lisäksi. Verkot heitettiin veteen myös koko maakunnan soittajien suhteen, ja kohtuullisen nopeasti sana levisikin, vaikka tiedottamisessa oli varmasti puutteita eikä silloisia medioita osattu edes käyttää hyväksi.

Hallitus päätti vieraila elokuussa 1971 toisen kerran järjestetyssä Turun Ruisrock - tapahtumassa silmälläpitäen omia ulkoilmatapahtumia. Hallituksella oli kyllä jo käytännön kokemusta mm. edellisenä kesänä järjestetystä Medium-yhtyeen yksivuotisjuhlakonsertista, joka pidettiin Joensuun Rantapuistossa. Lienee ollut ensimmäinen tai ainakin ensimmäisiä ulkoilmarocktapahtumia kaupungissa.

Oma tapahtuma päätettiin järjestää 29.8. Ilosaarella Rockrieha-nimisenä ja edeltävässä kokouksessaan hallituk-

sella ei ollut tapahtuman suhteen muita toiveita kuin hyvän sään sattuminen konserttipäiväksi. Rockriehan esiintymisjärjestys päätettiin arpoa, että tasapuolisuus bändien kesken olisi riidaton. Näin jälkepäin muistellessa aika on enimmiltään kullannut muistot, mutta vanhoja pöytäkirjoja selailemalla muisti palauttaa esiin muunlaisiakin, jopa kitkeriäkin jäämiä. Vaikka yhdistys oli perustettu muusikoiden välisen yhteistoiminnan parantamiseksi, tahtoivat asiat sotkeutua aina silloin tällöin hiustenhalkomiseksi kasvaen siitä riidoiksi tai jopa melkein tappeluksi.

Arvottua soittojärjestystä ei taida enää kukaan muistaa, mutta esiintyjinä olivat ensimmäisessä Ilosaari Rockissa Leppäsen Joken silkkipainolla tehdystä ulkojulistesta luntattuna: Kolmas Maailma, Marne, AH & V, Spirit of the truth, Nälkävuosi, Ugly Madison, Rahad Boys Guoro ja Sensuuri. Tilaisuus alkoi hauskasti klo 19.03 ja keräsi paikalle muutamia satoja kiinnostuneita, joitten tuomilla lipputuloilla yhdistykselle hankittiin toimistotarvikkeita, postimerkkejä, kirjekuoria ja leimasin. Leimasimesta jäi pois vielä ry-tunnus, koska rekisteröinti oli vielä kesken.

Alkuaikojen toiminnasta kannattaa nostaa esiin ahkera hallitus, mikä kokoontui noin kerran viikossa ja yhdistyksen yleiskokoukset, joita pidettiin säännöllisesti kerran kuukaudessa. Hallitus valmisteli ja pani toimeen erilaisia asioita, joita esiteltiin sitten yleiskokoukselle. Yleiskokouksella ei kuitenkaan ollut päätösvaltaa, mutta se antoi usein viitteitä mihin suuntaan hallituksen tulisi toimintaa tehostaa.

Ensimmäisenä syksynä yhdistykseen ottivat yhteyttä asiantuntija-avun saamiseksi useat eri tahot. Apua annettiin, kunhan ensiksi saatiin sovittua kohtuullinen korvaus tilaisuudesta. Ensimmäisiä avustettavia ohjelman ja järjestelyjen suhteen olivat Pohjois-Karjalan Keskusammattikoulun oppilaskunta, Liperin Yhteiskoulun teinikunta ja Enola-tanssipaiikka Enossa. Liperin konvassa esiintyi Kolmas Maailma -yhtye ja sieltä peräisin on myöskin legendaarinen nauha Kolmas Maailma Live at Liperi, jota myytiin jonkin verran yksittäisinä kasetteina yhdistyksen toiminnan tukemiseksi.

Syksy 1971 oli vilkas toiminnaltaan, mutta yhdistys kitui henkijieverissä käyttörahan puutteen takia. Tilaisuuksia pidettiin, mutta varsinaiseen yhdistyksen toimintaan niillä ei ollut sanottavammin vaikutusta, suurin osa palkkioista, niinkuin yhdistyksen säännöissä selkeästi ilmaistiin, meni tilaisuudessa esiintyneille soittajille ja laulajille.

Yhdistyksen kassassa oli rahaa parituhatta markkaa kun Törmällä päätettiin pitää pikkujoulutapahtuma, jonka pääesiintyjäksi palkattiin helsinkiläinen Kalevala. Yhtyeessä vaikuttivat silloin mm. Remu Aaltonen ja sittemmin edesmennyt kitaristilegenda Matti Kurkinen. Paikalle järjestettiin linja-autokuljetukset mm. Enosta, Liperistä ja Outokummusta, toiveena saada paikalle runsaat tuhat katsojaa. Tuhat taisi olla myöskin break-evenin eli nollatuloksen saavuttamisen määrä. Tilaisuus epäonnistui pahasti ja siihen oli loppua koko yhdistyksen toiminta. Onneksi tuli joulu ja ansaittu tauko kiihkeän kesän ja syksyn päätteeksi.

1972 "Puukkohippast', puoluevippast ja puheenjohtaja kippast'"

Uutena toimintavuotena vauhti ei ollut päätähuimaavaa. Jos ensimmäisiä kuukausia leimasi ahkeruus, niin nyt oli tilanne päinvastoin. Hallituskin kokoontui ensimmäisen kerran tammikuun puolivälissä, mutta sai kuitenkin sen verran aikaiseksi, että yleiskokous pidettiin aikataulun mukaisesti. Yleiskokous keskusteli vilkkaasti kuluneesta syksystä ja muutamista sääntökohdista, joista asioista hallitus saikin korvilleen ja ansiosta. Vuoden aloitukseen kuului yksi hyvä uutinenkin. Yhdistys oli hyväksytty lopulta yhdistysrekisteriin monivaiheisen kirjeenvaihdon jälkeen Patentti- ja rekisterihallituksen kanssa.

Yleiskokouksessa päätettiin yhdistyksen vuosi- ja valintakokous pitää säännöissä mainittuna ajankohtana eli helmikuun loppuun mennessä. Toiminnanjohtaja Timo Ahokkaan arvion mukaan hallitus oli kuitenkin niin laiska, ettei saanut aikaiseksi kokouskutsuja sääntöjen edellyttämällä tavalla riittävän ajoissa, joten vuosikokous pidettiin kuukautta myöhemmin. Vuosikokouksesta tulikin kiihkeä. Kuten jo edellisessä syksynä kävi esille, yhdistyksen alkuaikoina riideltiin ja kovasti, usein aiheettakin. Nämä riidat hehkuivat vielä valintojen yhteydessä niin voimakkaasti, että uudessa hallituksessa olivat mukana vain puolet edellisestä ja puheenjohtajakin vaihtui. Puheenjohtajan vaali oli sen verran kuuma että se suoritettiin salaisella lippuäänestyksellä kummankin ehdokkaan pitäessä sitä kuitenkin tarpeettomana. Äänin 12 - 9 uudeksi puheenjohtajaksi tuli Jussi Karttunen.

Kevään toiminta oli nihkeää, tilaisuuksia ei juurikaan järjestetty, eikä uusi hallituskaan siis saanut entistä kummempaa aikaiseksi. Toukokuussa Urheilutalossa pidettiin konsertti, josta pitkästä aikaa yhdistyksen tienasi hieman rahaa. Konsertti aiheutti kuitenkin melkoisen selkkauksen, jota selviteltiin jälkepäinkin pitkän aikaa. Tilanne kehittyi konserttipaikalla jopa sille asteelle, ettei kaukana ollut puukkohippasten alkaminen, kysymys oli eräille esiintyjille omasta mielestään kuuluneista matkakorvauksista.

Samassa konsertissa esiintynyt Totuuden Henki -ryhmää taas vaadittiin seuraavassa hallituksen kokouksessa tilille puoluepoliittisluontoisen esiintymisensä johdosta ja yleensäkin keskusteltiin puoluepolitiikasta yhdistyksessä ja sen toiminnassa. Hallitus rustasi aiheesta seuraavan säännöksen: ...jokaisella yhtyeellä ja solistilla on oikeus toimia omien periaatteidensa mukaisesti yhdistyksen toiminnassa ja tilaisuuksissa, kun se joka tilanteessa selvästi erotetaan yhdistyksen epäpoliittisesta linjasta eli esiintyjän on selvitettävä yleisölleen, että hän toimii itsensä tai yhtyeen eikä yhdistyksen nimissä.

Iloaarella järjestettiin jo perinteiset rock-juhlat elokuun lopulla edelleen jäsenistön hoitaessa esiintymisen. Hallituksen kokouksissa jatkuivat riitelyt edellisen vuoden tapaan ja jopa vielä pienemmistäkin asioista. Riitely leimautti isoon liekkiin marraskuun lopun yleiskokouksessa, jossa ei kuitenkaan ollut päätösvaltaista jäsenmäärää, joten se jatkui hallituksen kokouksena. Kokouksessa tulistuttiin niin, että puheenjohtaja ja kolme hallituksen jäsentä erosi toimistaan. Jälkipuinnissa oltiin jo lopettamassa runsaan vuoden vanhan yhdistyksen toimintaa. Kuitenkin kaksi viikkoa myöhemmin pidetyssä kokouksessa tehtiin päätös, ettei jo rekisteröityä yhdistystä kannata lopettaa ja koska yhdistyksen toiminta jatkamiselle ei periaatteessa ole mitään estettä, niin jatketaan.

Kuluneen vuoden aikana ennen viimeistä hallituksen kokousta yhdistyksen hallituksessa oli ollut 16 jäsentä ja yhdistyksellä kaksi puheenjohtajaa. Melkoinen mullistus, muta onneksi tuli taas joulu.

1973 "Ilmiöitä, oppia ja poppia"

Vuoden ensimmäinen hallituksen kokous oli kohtuullisen merkittävä ajatellen tulevaisuuden tapahtumia. Yhdistykseen oli liittynyt jäseneksi tunnettu performance-taiteilija, porvarillisesti liperiläinen opettaja Matti Juhani Koponen, jolla tuntui olevan merkittäviä ja kauaskantoisia ehdotuksia. Koponen ehdotti mm. yhdistyksen jäsenyhtyeitten ja solistien puitteissa tehtäväksi äänilevyä, mikä toteutuikin jo muutaman vuoden kuluttua. Vuosikokouksen pitopäiväksi hallitus määritteli 25.2., mikä yllättäen olikin jo päivää aikaisemmin. Kokouksessa hyväksyttiin yhdistyksen tilit ensimmäisen kerran viivytyksittä ja puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Kari Hyttinen. Yhdistyksen vuosikokous päätti valita yhdistyksen ensimmäiseksi kunniajäseneksi Helsinkiin edellisenä kesänä muuttaneen Alpo Kettusen.

Sanomalehti Karjalainen huomioi yhdistyksen vuosikokouksen ja sävy oli varsin positiivinen:... alkava toimintavuosi avaa monia mahdollisuuksia sekä maakunnan popmuusikoille että yleensä musiikkielämälle.

Joensuun Popmuusikot antoivat myöskin laatuaan ensimmäisen julkilausumansa: ...diskojen vastapainoksi olisi saatava monitoimikeskuksia...maakunnan kulttuuripalvelujen monipuolistamisen onnistuminen riippuu läänin taidetoimikunnasta ja Joensuun kaupungista. Näin yhdistyksen toimialue laajeni, otettiin kantaa jo kulttuuripolitiikkaan. Poliitiikkaa? Kevään puheenaiheita hallituksen kokouksissa: avustusjuna Vietnamiin ja Kalikka-ryhmän jäseneksi ottaminen. Molemmat toteutuivat, jälkimmäinen tosin vasta äänestyksen jälkeen. Tärkein keskustelunaihe oli kuitenkin ensimmäisen koulutustilaisuuden järjestäminen, mikä toteutuikin toukokuun lopulla.

Seminaarin päätteeksi esiintyivät opettajat Korkeakoulun salissa (nyk. Normaalikoulun sali) Dopplerin ilmiö-yhtyeenä. Yhtyeessä musisoivat Ilja Saastamoinen, (hänelle myönnettiin Joensuun Popmuusikoiden tunnustuspalkinto: puuhevonen), Paroni Paakkunainen, Esko Rosnell, Ilkka Willman ja Frank Robson. Jälkimmäistä lukuunottamatta muut opettivatkin seminaarissa ja puheenjohtaja Kari Hyttisen mielestä opetuksen tarkoitus oli saada jokainen luomaan enemmän omaa musiikkiaan kuin kopioida valmista amerikkalaista tai englantilaista musiikkia.

Tänä vuonna oltiin Pohjois-Karjalan lääniin luomassa ensimmäistä läänintaiteilija-postia. Popmuusikot ottivat asiaan myöskin kantaa vaatimalla tulevaa viranhaltijaa huomioimaan koko musiikin kenttä konserttimusiikista pop-, jazz-, tanssi- ja kansanmusiikkiin asti.

Ilosaarirock järjestettiin jo kolmannen kerran, tällä kertaa tosin jo syyskylmien puhallella syyskuun alussa. Kolea keli huomioitiin myöskin Uusi Maailma -lehden syyskuun numerossa, kun toimittaja Tapani Karhu sattui olemaan paikalla. Nurmekselaisen Fakiiri-yhtyeen basisti Markku Pasanen totesi haastattelussaan innostuksesta soittoon ja nimenomaan progressiivisen rockin ja Zappan ystävänä, ettei näillä tyylilajeilla juurikaan keikkoja saa. Toisaalta taas saa soittaa mitä itse haluaa.

Karhu toteaa kirjoituksessaan, ettei taso konsertissa suinkaan ollut huono, vaan useilla soittajilla olisi sanomista muissakin yhtyeissä. Tällä hän lienee tarkoittanut eteläsuomalaisia tai pääkaupunkiseutulaisia yhtyeitä. Rockjuhlat tuottivat viikkoa myöhemmin esitetyn tilinpäätöksen mukaan voittoa mk 750,- ja kullekin esiintyjälle nettona runsaat mk 20,-. Yleisöä oli Karhun jutun mukaan kolmisensataa.

Joensuun Musiikkiopistoa oltiin muuttamassa nykyisiin tiloihinsa Joensuun Kauppaoppilaitoksen paikalle Rantakadulle, ja tuolloin oli ilmassa että opiston opetusohjelmaan olisi tulossa myöskin kevyemmän musiikin opetusta. Yhdistyksen hallitus oli saanut asiasta vihiä ja valtuutti Timo Ahokkaan selvittämään tilannetta. Näihin aikoihin yhdistys koettiin jo merkittäväksi toiminnaltaan, koska sille tarjottiin paikkaa myöskin läänin Taidetoimikunnassa. Yhdistys esitti paikalle Joensuun Orkesteriyhdistyksessä myöskin toimivaa Timo Ahokasta.

Syksyllä hallituksen kokouksissa ihmeteltiin Taidetoimikunnan kyselyä tulevan vuoden raha-avustus ennakkokyselyä. Päätettiin kuitenkin anoa mk 16 000,- erilaisiin toimintoihin, mm. lp-levyn tuottamiseen, konsertti- ja koulutustoimintaan. Lp-levyn tuottaminen tuntui olevan jo edelliselle hallitukselle kunnia-asia ja sitä se oli myöskin tuleville. Lp:kin tuotettiin, mutta se tapahtui vasta vuonna 1980 eli hyvin valmisteltu lienee puoliksi tehty.

1974 "Hullujussia ja Kalikkaa"

Jälleen uuden toimintavuoden (= vuosikokousten välinen aika. Hallituksen päätös 22.1.1974) käynnistäminen. Se alkoi leppoisisissa merkeissä, ja sama leppoisuus jatkuikin koko vuoden ajan. Mitään vallan merkittävää ei 27.1.1974 valittu uusi hallitus puheenjohtajineen näyttänyt tehneen neljäntenä toimintavuotenaan. Toimintaa kuitenkin oli ja laatu korvasi määrän tänä vuonna.

Toukokuussa keskusteltiin kulttuurin tasapuolisesta tukemisesta ja kulttuurimäärärahojen jakamisen perusteista. Tilaisuuden jälkeen annetusta julkilausumasta yhdistys sai uutta pontta ja lentoa itsetunnolleen, sillä lausuma uutisoitiin kohtuullisen näyttävästi. Keskustelussa oli pääalustajana kulttuurintutkija Martti Siisiäinen. Kevään toiminnan parhaaksi pointiksi voisi katsoa Hullujussi-yhtyeen konsertin Joensuussa. Menestyksensä kukkuloilla ollut yhtye sai Urheilutalon täyteen yleisöä ja niinpä yhdistyksen kassan pohjalla näkyi muutakin kuin tyhjää pitkästä aikaa.

Pöytäkirjojen ja toimintakertomuksen mukaan kesätoiminta oli hiljaista. Yhdistyksen nimissä järjestettiin vuoden aikana muutama tilaisuus, joista yhdistys hyötyi taloudellisesti jonkin verran. Se oli suuntaus, mikä oli tavallista sen aikaisten huvivero- ym. virallisten asioiden vaikuttaessa konserttijärjestelyihin. Toisaalta taas joku muu vei tuotot itselleen, kassa ei näistä tilaisuuksista juuri kilissyt.

Toimintaa vuoden -74 syksyllä esiteltiin vielä joulukonsertin muodossa Kaupungintalolla jouluaaton aattona. Konsertti keräsi yleisöä 50 henkeä ja vuoden keskustelun aiheen lopetuksiksi voisi lainata Karjalaisen kirjoittajaa AN: Poliitiikan tuominen konserttiin pilasi koko tunnelman, sillä kaksi ennakolta ehkä eniten odotettua yhtyettä peruutti esiintymisensä kuultuaan että vasemmistolainen laulukkuoro oli mukana ohjelmassa. Hyvää Joulua.

1975 "Oppia edelleen, Dopplerista Kajaani Big bandiin"

Vuoden aluksi vielä edellisen vuosikokouksen mandaatilla toiminut hallitus otti keskenään yhteen siitä, mitä on poliittinen musiikki ja mikä ei (vrt. viime vuoden loppukonsertti). Yksimielisesti kuitenkin päädyttiin jatkossa vastaamaan aina kirjoituksiin, joissa vääristellään yhdistystä. Kritiikillä kuitenkin lienee aina paikkansa.

Uusi vuosi aloitettiin vireästi, hallituskin kokoontui tammikuussa kaksi kertaa valmistelemaan vuosikokousta, mikä pidettiin jo helmikuun alussa. Apurahoja ja toiminta-avustuksia päätettiin anoa. Vuonna 1973 yhdistys sai ensimmäisen kerran kaupungin Nuorisolautakunnan avustuksen, 500 mk. Ilmeisesti Kalikan esiintyminen ei sittenkään ollut riittävän poliittista, sillä saivat poliittisesti suuntautuneet nuorisjärjestöt kaupungin avustusta moninkertaiset määrät verrattuna Joensuun Popmuusikoihin.

Samanlainen piirre alkoi esiintyä myöskin läänin Taidetoimikunnan avustuksissa. Yhdistys päätti anoa runsaat 10.000 markkaa koulutus- ja konserttitoimintaan sekä tiedottamisen järjestelyyn. Tulos oli tuhat markkaa toimintaan ja 600 markkaa tiedotuslehden valmistamiseen. Seuraavaksi vuodeksi tehtiin uusi anomus syksyllä ja summa kohosi 17.000 markkaan, päätöksestä ei ole tietoa.

Vuosikokouksessa valittu uusi hallitus sai jo kuukauden kuluttua järjestetyksi koulutuspäivät, jotka onnistuivat hienosti. Oppilaita oli kolmisenkymmentä ja opettajina maan parhaat voimat: Olli Ahvenlahti, Ilpo Saastamoinen, Reino Laine, Pekka Sarmanto ja Paroni Paakkunainen. Ilmeisesti onnistuneiden koulutuspäivien tuloksena uusia jäsenanomuksia oli kertynyt myöskin kolmisenkymmentä, joten jäsenkanta kasvoi tasaisesti ja oli vuosikymmenen lopussa jo 300.

Kajaanin Big Band konsertoi Ilpo Saastamoisen johdolla Urheilutalolla lokakuussa. Lopputulos meni miinukselle ja hallitus joutuiikin pohtimaan konsertin jälkeen miksi se epäonnistui. Hallitus päätyi lauselman:... konsertti oli korkeatasoinen ja vähäinen yleisön määrä johtui siitä, että tällainen konserttikokeilu on niin uusi asia täällä päin, että yleisö ei vielä ole kypsytynyt vastaanottamaan tällaista taidenautintoa.

Vuoden merkittävin aikaansaannos oli kuitenkin hyvin informatiivinen, sillä yhdistyksen ensimmäinen varsinainen tiedote saatiin aikaiseksi. Kari Hyttisen toimittamana kesällä 1975 jaettiin 8-sivuista A2-kokoista kuvilla ja tekstillä varustettua asiallista tiedotetta runsaasti. Tärkein lause tiedotteesta: ... suhtautuu (yhdistys) myötämieleisesti kaikkeen toimintaansa kohdistettuun kritiikkiin.

1976 "Seesteistä, rahaa ja valtaa"

Kuudes toimintavuosi käynnistyi suoraan vuosikokouksella tammikuussa. Paikalle oli saapunut vain 12 yhdistyksen jäsentä, joten suurta aktiivisuutta ei jäsenistössä ollut tuolloinkaan. Tuleva toimintavuosi näyttää vilkkaalta, joskaan toimintasuunnitelmassa kiire ei välity. Jo perinteisen koulutustoiminnan lisäksi hallitus sitoutui järjestämään vain kaksi konserttia, sen lisäksi määriteltiin yhteistoimintaa eri musiikkijuhlien ja Musiikkiopiston kanssa. Yksi tärkeimmistä vuoden toimista olisi löytää harjoitustiloja jäsenyhteille ja miksei myöskin vakituista tilaa yhdistykselle itselleen.

Vuosikokouksessa valittiin yhdistykselle uusi puheenjohtaja, Jukka Tervonen. Tästä alkoi kokonaisuutena ajatellen yhdistyksen seestymisen kausi, jona aikana yhdistystä alettiin arvostaa ja pitää merkittävänä vaikuttajana myöskin maakunnassa. Valtakunnallinen arvostus oli vielä lapsenkengissään, mutta eihän sitä vielä viisivuotiaalta sopinut odottaakaan. Merkittävää vuosikokouksen jälkeisessä järjestäytymiskokouksessa oli se, ettei yhdistykselle valittu enää varapuheenjohtajaa eikä rahastonhoitajaa. Lienee kuitenkin ollut vain kömmähdys, sillä seuraavana vuonna ainakin taloudenhoitajan toimi määriteltiin. Lieneekö sihteeri hoitanut taloutta tänä vuonna?

Läänin taidetoimikunta oli muistanut yhdistyksen olemassaolon ja avusti yhdistystä 5000 markalla. Myöskin kaupungin nuorisolautakunnalta tuli yhdistykselle rahaa, kuten jo edellä kerrottiin, 300 markkaa.

Vaikka toimintasuunnitelmassa oli koulutuspäivien järjestäminen, tehtiin tänä vuonna ratkaisu Paltamossa pidettävän pop-jazzleirin eduksi. Yhdistyksen varoilla lähetettiin leirille kolme jäsentä, joitten tehtäväksi leirin jälkeen tuli opastaa aloittelevia soittajia jalon taidon omaksumisessa.

Vuoden Ilosaarirock pidettiin jo toukokuun viimeisenä sunnuntaina jälleen omin voimin. Tälle vuodelle oli merkittävää, että oli luovuttu Wihurinkoski Oy:n ja Kuljetusliike Y.J. Pitkäsen lainaamille isojen kuorma-autojen lavoille rakennetuista esiintymiskorokkeista. Nyt rakennettiin maahan noin puoli metriä korkea koroke, jonka takaseinänä olivat kuormapeitteet. Yleisöä kertyi paikalle muutama sata, jotka nauttivat kesäisestä sunnuntai-iltaapäivästä täysin siemauksin. Soittajille keikka tiesi 25 markan korvausta per nenä ja yhdistys sai osuutensa 227 markkaa 34 penniä.

Karjalaisen Juhani Rännälin mielestä konsertista meinasi tulla parhaan pohjoiskarjalaisen kitaristin etsintä, mutta oli myöskin iloinen siitä että maakunnassa tehdään runsaasti omaa musiikkia.

Lieksaan oli perustettu hieman aiemmin keväällä oma yhdistys, mikä halusi nyt liittyä ala-osastona Joensuun Popmuusikoihin. Hallitus hyväksyi lieksalaiset jäseniksi 1.9. ja samalla yhdistyksen jäsenmäärä kohosi 16 muusikolla. Uusien lieksalaisjäsenten ohella (mm. Timo Turpeinen) jäseneksi hyväksyttiin samassa kokouksessa muitakin, esim. Ismo Alanko.

Tänä vuonna Joensuuhun oli perustettu uusi musiikkiyhdistys, Jazz-kerho '76, jonka kanssa Popmuusikoilla oli läheinen yhteistyö. Järjestettiin jazzkerhon ensimmäinen konsertti Joensuun Popmuusikot ry:n nimissä.

1977 "Vilkastuu..."

Yhdistyksen tähän astisen toiminnan vilkkain vuosi oli edessä. Jo tammikuu avattiin konsertilla, jossa oli mukana ruotsalainen Söderkorv yhdessä The Sightin, Asseri Alawireen, Jörgenin, Roadworkin ja Major Domuksen kanssa. Karjalaisen Juhani Rännäli iloitsi edelleen omien kappaleitten esittämisestä. Konsertti olikin kiinnostava, nimittäin yleisöä sinne kertyi nelisensataa ja yhdistykselle kassaan tulojakin peräti nelisensataa markkaa.

Samana keväänä toukokuun lopulla ollut kevätkatsaus Urheilutalolla otsikoitiin Karjalaisessa: "Ismo Alangon talvi ei mennyt hukkaan" ja siinä jatkettiin omien teosten tekijöitten kehuja. Plagiaattorit saivat tukkapölyä ja runsaasti ohjeita tulevaisuutta varten. Mainittakoon, että vuoden rock-SM mestaria Sukellusvenettä ei kelpuutettu esiintymään, hallitus päätti asiasta 8-0.

Vuoden tärkein tapahtuma oli kesä-heinäkuun vaihteessa järjestetty pop-jazz -leiri ensimmäistä kertaa Niittylahden opistolla Pyhäselän rannalla. Opettajiksi oli saatu Olli Ahvenlahti, Nono Söderberg, Nappi Ikonen ja Ilkka Willman. Leiri oli kohtuuhintainen, kesto oli 4 päivää ja hinta täysihoidolla majoituksineen vain 280 markkaa per oppilas.

Loppuvuodesta läänin Taidetoimikunta havaitsi pop-jazz -koulutuksen olevan yksin Joensuun Popmuusikoiden harteilla ja päätti järjestää keskustelutilaisuuden aiheen tiimoilta. Joensuun Musiikkiopiston ohjelmassa ei ollut siis vielääkään kevyemmän musiikin koulutusta, mutta sitä kuitenkin saatiin jo opistotasolla. Outokummun opisto oli nimittäin ottanut koulutusohjelmaansa popmusiikin kuluvana syksynä.

Ilosaarirock järjestettiin kaikkien kiireiden keskellä elokuun lopulla ja vielä joulukuussa ähellettiin pystyyn konsertti Joulurock-77 -nimikkeellä. Lippujen hinnat olivat kohonneet muutaman vuoden takaisesta. Tällä kertaa 7 markalla näki joulun alla New Ramblersin, Jörgenin, Autuaat Pässit ja Amadeuksen.

1978 "Kansallinen läpimurto? ja Desibeli painossa"

Kokonaisuutena tämä vuosi vastasi suurinpiirtein edellistä. Toimintaa oli, mutta sekin keskittyi pääosin peräti kymmenpäiväisen popleirin järjestämiseen heinä-elokuun vaihteessa. Opiskelijoita oli parikymmentä, joita ohjasivat Rolf Grefveberg, Junnu Kataja, Heikki Heinonen, Kauko Saari ja Tuomo Autio. Leirin päätteeksi pidettiin tuttuun tapaan konsertti, jossa esiintyi opettajien lisäksi oppilaista kasatut viisi eri bändiä.

Musiikkilehti Soundi huomioi syyskuun numerossaan yhdistystä ja jäsenyhtyeitä sekä koulutusta peräti kahden sivun voimalla. Esittelyn voiman saivat Amadeus ja Sight -yhtyeet, jotka molemmat olivat mukana rockin SM-kisojen loppukilpailussa edellisenä keväänä Lappeenrannassa. Kunniamainintoja tuli, mutta ei menestystä.

Ensimmäinen tabloid-kokoinen lehti ilmestyi marraskuun alussa. Lehden nimi oli Desibeli, jota hallitus arvioi seuraavassa kokouksessaan hyväksi. Päätettiin hyvästä palautteesta johtuen tehdä uusi lehti jo tulevana keväänä.

1979 "Monipuolisten toimintojen vuosi"

Kun vuosikymmen alkoi lähestyä loppuaan alkoivat edellisten vuosien tiivis työ ja osaaminen vaikuttaa ratkaisevasti yhdistyksen toimintaan. Toiminta monipuolistui ja konsertit onnistuivat. Tosin kilpailijoitakin alkoi olla. Maanlaajuisesti alkuvuodesta rynnistänyt Elmu-aalto tavoitti joensuulaisetkin, tosin vasta syyskuussa. Popmusikoiden jäseniä oli mukana perustamassa myöskin elävän musiikin paikallisyhdistystä. Ihmetellä kuitenkin pitää kuinka tavallaan "kyytä elätettiin omalla povella". Yhdenkin yhdistyksen johtaminen on sen verran aikaa vievää puuhaa ja toimiminen kahdessa saman alueen yhdistyksen johdossa aina jättää toisen lapsipuolen asemaan. No, Elmu siis perustettiin ja onneksi kuitenkin yhteistyö pelasi.

Keväällä 1979 ei kuitenkaan Elmua vielä ollut, mutta nuorisohalu koki kokoontumistiloja kuten ennen tätä ja tämän jälkeenkin. Kaupungin nuorisolautakunta oli moottorina, kun aloitettiin kampanja nuorisotilojen saamiseksi keskustaan. Lautakunnan mukaan tiloissa pitäisi saada harrastaa mm. tv:n katselua, pelata pelejä ja tanssia. Joensuun Popmusikot oli yksi kahdestakymmenestä nuorisojärjestöstä jotka halusivat muutosta yhdessä nuorisolautakunnan kanssa. Yhdistys järjesti omasta puolestaan hanketta vauhdittavan puistokonsertin toukokuussa Ilosaarella. Konsertissa esiintyivät jäsenbändit: Amadeus, EKG, Rubens II, Kriisipuhelin, Ifa ja Huono Olo.

Nuorisotalohanke huipentui ns. Rauhantalon valtaukseseen lokakuussa Kalevankadulla, ja sieltä juuri perustettu Joensuun Elävän Musiikin yhdistys JELMU sai myöskin toimitilan. Kaupungin nuoret bändit saivat samasta kiinteistöstä myöskin hyviä harjoitustiloja, jotka laajenivat myöhemmin myös Siltakadun varteen.

Niittylahden opistolla pidettiin jälleen 10-päiväinen leiri ja opetus oli edelleen hyvää. Opettajina jo tutut Rolf Grefveberg, Junnu Kataja, Tuomo Autio, Heikki Heinonen ja Kauko Saari. Tulevaisuudessa Rockmusikot ry:n johtoon nousut Pekka Nissilä aloitti opetusuransa myöskin tänä kesänä tällä leirillä.

Marraskuussa yhdistys sai ensimmäiset varsinaiset toimitilansa. Toimistohuone sijaitsi Kanavarannan kiinteistössä Siltakatu 4:ssä. Siellä viihdyttiinkin useita vuosia ennen ns. kiertolaisvuosia, jona aikana toimitilat ja kokoushuoneet vaihtelivat paikkaa useasti.

Uudessa toimitilassa saatiin säilöön mm. asiakirjat ja muut paperitavarat, mitkä olivatkin vajaan kymmenen vuoden jälkeen olleet melkoisessa pyörytyksessä. Tämän jälkeen saatiin myöskin yhdistyksen leikekirjat ja pöytäkirjat hyvään talteen ja järjestykseen, josta tämänkin historiankirjoitukseen on ollut korvaamaton apu.

Syksyllä 1979 yhdistys järjesti tähän mennessä suurimman konserttinsa nimellä bändikatselmus, jossa oli mukana peräti 13 jäsenyhtyettä. Kermana päälle oli vielä Juice Leskisen johtama Slam-yhtye. Juice toimi myöskin katselumuksen juontajana. Yhdistyksen jäsenmäärä oli noussut jo 230:een ja määrästä aktiivisesti soittavia oli jo niin paljon että 13 esiintyvän ryhmän hakeminen maakunnasta alkoi olla jo helppoa. Bändikatselmuksessa oli yhtyeitä Kesälahdelta Nurmekseen ja tietenkin siltä väliltä. Outo Elämä, Mojova Lisä, Äpyli ja Utu Ptrui Tänne Ptrui, Karisma, Härski Hartikainen, Huono Olo, Morbus, Pilsner, Hitch Hikers, EKG, UPU, Kind band ja Mad Dogs

olivat nimet, jotka mahtuivat mukaan. Seitsemän bändiä olisi ollut tulossa lisää, mutta eivät mahtuneet ohjelmaan.

Monipuolinen ohjelmavuosi päättyi Eppu Normaalin ensimmäiseen vierailuun Joensuussa ja seuraava vuosi toi jo tullessaan helpotuksen konserttijärjestelyihin, sillä huvivero poistettiin käytöstä hallituksen päätöksellä.

1980 "Tarjolla täältä, Hassisen Kone..."

Kymmenvuotinen yhdistys sai ansaitsemansa huomionosoituksen kun Hassisen Kone kruunattiin Uuden aallon Suomen rockmestariksi Oulussa. Rockin suomenmestaruutta tavoiteltiin kolmessa eri sarjassa, progressiivinen, uusi aalto ja keskityyli. Karsintakilpailut järjestettiin Joensuussa helmikuussa. Välikarsintaan Kuopioon selvisivät Hassisen Kone ja Argus. Oulussa maaliskuussa järjestetyssä loppukilpailussa Joensuuta edusti kuitenkin vain Hassisen Kone ja voitokkaasti. Hassisen Kone palkittiin Joensuun Mainoskillan saappaalla kiitoksena Joensuun ja maakunnan tuomisesta Suomen kartalle. "Ylen tehokkaasti olette te Hassisen Koneen pojat maakuntaamme mainostaneet vuoden 1980 aikana" Joensuun Mainoskilta, 7.5.1980.

Koneen menestyksen myötä yhdistyksen sai uutta uskottavuutta ja uutta toimintaintoa, jopa niin paljon, että monta vuotta puuhattu levytyshanke toteutui tänä vuonna. Desibeli 1-niminen lp julkaistiin kesän alussa ja myytävää riitti useaksi vuodeksi eteenpäin. Levylle pääsivät mukaan Mojova Lisä, UPU, Jerry Sulstina & Karelian Piirakat, Mad Dogs, Starway, Pilsner, Helppo Wexeli, Hitch Hikers, Outo Elämä ja EKG. Alunperin mukana piti olla myöskin Hassisen Koneen, mutta sopimusteknillisistä syistä se jäi haaveeksi. Markkinoinnin puutteesta ja em. syistä levyn menekki jäikin melko pieneksi, vaikka siitä piti tulla yhdistyksen käyntikortti ja menestys.

Koulutustapahtumana pidettiin jälleen popmusiikkileiri, jossa opettajina olivat samat herrat kuin edellisenäkin kesänä. Opetusta annettiin tällä kertaa Joensuun Musiikkiopistolla. Oppilasmäärä jäi vajaaksi ja siksi leiri tuottikin melkoisen eli yli 8000 markan tappion, mikä levytys mukaan lukien teki ison loven yhdistyksen kassaan. Sen takia yhdistyksen aiotut kymmenvuotisjuhlat siirrettiin seuraavaan kesään ja muutettiin toimintaa vekselivetoiseksi. Osuuspankista haettiin poikittaisilla nimikirjoituksilla lisärahoitusta 20.000 markan verran.

1981 "Kymmenen vuotta, eikä ..."

Edellisen vuoden Hassisen Koneen menestys Rockin SM-kisoissa poiki monta huomattavaa juttua yhdistyksen kymmenennen toimintavuoden kunniaksi. Loppuvuodesta oli luvassa SM-loppukilpailu, kunhan ensin paikalliskarsinnat selvitetään syyskuussa. Kesän avaukseksi päätettiin järjestää Ilosaarirock jo kesäkuun alkupäivinä, kun siihen antoi mahdollisuuden ensimmäinen ns. suuri kotimainen bändikiertue Tuuliajolla. Siihen sisältyi maan kolmen suosituimman bändin laiva- ja konserttikiertue Saimaalla.

Juice Leskisen ideasta syntynyt ajatus höyrylaivaristeilystä jossakin Suomessa ja kustannuksien hoitaminen konsertoinnilla eri paikkakunnilla sai hyvää tuulta taakseen, kun risteily päätettiin pitää Saimaalla. Tamperelaisrokka-reilla oli jopa niin huima ajatus, että hankittaisiin oma höyrylaiva, kun Saimaan matkustajaliikennettä hoitanut yhtiö meni konkurssiin. Tamperelaisdelegaatio oli mukana konkurssihuutokaupassa, mutta joutui pettymään, kun huutokaupattavien alusten hinnat nousivat odotettua korkeammiksi.

Kiertue päätettiin kuitenkin järjestää ja mahdollisesti tehdä siitä jopa perinne. Joensuuhun kiertue rantautui juhlallisten menojen siivittämänä 7.6.. Ilosaarella oli ensimmäistä kertaa kunnon lava ja äänentoisto, joista saivat nauttia myös paikalliset lämmittelijöinä toimineet bändit.

Ensimmäisestä Tuuliajolla-kiertueesta syntyi myöskin elokuva kaurismäkeläiseen tapaan. Saimaa-ilmiöksi ristitty dokumenttiluonteinen filmi sai hyvän menestyksen vielä samana syksynä elokuvateattereissa. Myöhemmin joensuulaisiakin huomioinut elokuva on esitetty pari kertaa televisiossakin.

Keväällä Joensuussa vieraili tulevina vuosina enemmänkin huomiota saava Hanoi Rocks alkuperäiskokoonpanos-

saan. Rumpalina ei siis vielä tuolloin ollut edesmennyt Razzle, vaan ruotsalaissyntyinen Gyp Casino. Paikka oli hieman yllättävä, nykyisen Harjoittelukoulun sali, jonne väkeä kerääntyi kuitenkin kohtuullisesti. Rännälin Jussi kirjoitti Karjalaisessa, että voimaa kaivataan muttei hallitsematonta. Tämä siksi, kun Hanoi Rocks latasi 5000 watin voimalla pienessä salissa.

Syyskuussa pidettyihin Rock-SM:n alkukarsintoihin otti osaa peräti 14 maakunnan yhtyettä. Rankan 7 tunnin urakan jälkeen välikarsintoihin ponkasi lieksalainen Ufo Project -yhtye, toiseksi sijoittui joensuulainen Monopoli ja kolmannen sijan jakoivat omaperäinen outokumpulainen Kupruileva Elefantti, joensuulainen Hullu Ooppera ja liperiläinen Ydinjäte. Yhdensiintoista SM-kisoihin osallistui alkukarsintojen tasolla yli 300 yhtyettä, ensimmäisessä osallistujia oli vain 16, kertoi Jussi Raittinen paikan päällä. Bändien perustamisen suosio oli 1970-luvun lopun punk-villityksen jälkeen lähes yhtä suuri kuin 60-luvulla Beatlesien tuoman villityksen aikoihin. Tosin soittotaito 80-luvun alun soittajilla oli aivan eri luokkaa kuin puolitoista vuosikymmentä aiemmin.

Ufo Project ei kuitenkaan selvinnyt marraskuussa järjestetyissä SM-kisojen loppukoitoksessa edes kalkkiviivoille. Kisat pidettiin edellisen vuoden voittajan Hassisen Koneen myötä Joensuussa. Koneella oli tietysti etuoikeus mestarina esiintyä kilpailun yhteydessä järjestetyssä konsertissa, samoin kuin keskitytyn edellisvuonna voittaneella Backwoods-yhtyeellä. Raine Salo teki työnsä yhtyeen kanssa varman päälle, ei uutta, mutta kohtuullisen hyvää.

Suomen mestaruuden voitti oululainen Kerjäläisarmeija. Onkohan muuten kukaan kuullut yhtyeestä voiton jälkeen yhtään mitään? Tai yleensäkin tuon vuoden loppukilpailijoista? Markku Fagerlund kirjoitti Helsingin Sanomissa ettei SM-arvoon paljon tarvittu. Uusimaa-lehdessä Juhana Päivärinta päätyi taas aivan päinvastaiseen arvioon: Rock SM:n taso korkea. Olivatkohan toimittajat samoissa kisoissa? Päähuomio viikonlopusta: kaikkien lehtijuttujen yhteinen piirre oli se, että Joensuun Popmuusikoiden ja JELMU:n järjestämiä kisoja keuhuttiin poikkeuksetta erinomaisiksi.

Hassisen Kone oli Ismon ajatuksesta laajentunut huomattavasti, lisämiehitys esiteltiin kuitenkin ihan konkreettisesti Urheilutalon lauteilla. Uudentyylinen soitanto tarvitsi uusia miehiä peräti neljä. Reijo Heiskasen lopetettua hänen tilallaan soitti Jukka Orma. Antti Seppo, Hannu Porkka ja Safka Pekkonen olivat muut uudet Hassiset. Uusittu Hassinen otettiin yleisön ja median puolellakin erittäin hyvin vastaan. Ylistystä riitti pitkäksi aikaa kunnes Sielun Veljet otti Hassisen Koneen paikan.

1982 "Velka on veli otettaessa..."

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin jo tammikuussa. Vuodesta 1976 lähtien puheenjohtajan nuijaa heiluttanut Jukka Tervonen oli päättänyt jättää aikaa vähän muillekin toiminnoille ja ehdotti vuosikokoukselle uudeksi yhdistyksen puheenjohtajaksi Juha Leinosta. Vuosikokous, kaikkiaan 32 jäsentä, oli asiasta yksimielinen ja niin alkoi Leinosen Jussin pitkä ura yhdistyksen toiminnan kehittäjänä.

Ilosaarirockista kesäkuun alkupuolella koitui yhdistykselle mittava velka, peräti 35 000 markkaa. Velka saatiin rahoitetuksi osittain henkilökohtaisilla takauksilla pankista otetulla lainalla. Syynä epäonnistuneeseen rockiin oli eittämättä kesäkuun alun kolea sää, mikä verotti yleisön vain muutama sataan. Esiintyjät olivat kuitenkin paremmasta päästä ja olisi suonut tapahtuman onnistuvan.

Loppuvuosi painiskeltiin velan maksun problematiikassa, eikä siihen tavanomaisia keinoja kummempia löydetty ratkaisuksi. Velkaa jäi ja tulevina vuosina sitä tuli valitettavasti lisää. Konserttiesiintyjätarjontaa oli runsaasti, mutta hallitus joutui varojen riittämättömyyden vuoksi hylkäämään mm. Uriah Heep- ja J. Karjalainen -tarjoukset. Heepistä pyydettiin 25 000,- ja Jukasta jo silloin noin kymppitonni. Ravintola Shemeikan kanssa hallitus sopi kuitenkin pienimuotoisten trubaduurityyppisten ohjelmiltojen järjestelyistä.

Keväällä ilmestyi myöskin Desibeli-lehti, jota jaettiin Joensuun alueella 10 000 talouteen ja läänin nuoriso- ja kulttuurilautakunnille.

1983 "Omiin tiloihin ensimmäistä kertaa"

Vuoden toimintasuunnitelmassa, mikä esiteltiin vuosikokoukselle huhtikuussa, oli tärkeimpänä toiminnan mottona taloudellisen tilanteen parantaminen ja konserttitarjonnasta tinkiminen, kuitenkin niin, ettei se pudota tasoa. Yhdistyksen toiminnalle yksi tärkeä etappi saavutettiin vuodenvaihteessa. Omat toimitilat saatiin vuokrattua Kanavarannasta ja ilmeisesti siksi vuosikokous pidettiin näin myöhään.

Vuoden vierailijalistassa kiinnittyy huomio suhteellisen runsaaseen ulkomaalaistarjonnan määrään. Toisaalta laatu oli korkea, toimintasuunnitelman määritykseen täysin nojaten.

J. Karjalainen aloitteli kevätkiertuettaan helmikuun alussa Joensuusta ja jo seuraavana päivänä yllätettiin joensuulaisyleisö aivan täysin, kun Ismo Alanko esitteli uuden yhtyeensä. Puolitoista kuukautta Joensuussa harjoitteleena Sielun Veljet esiintyi melkein salaa Kaupunginteatterin lavalla ikäänkuin kenraaliharjoituksena seuraavalla viikolla alkavaa "Sielunvaelluskiertue -83:a" varten.

Nuorempi Alangan veljeksistä, Ilkka, oli mukana Rockin SM-kisojen loppuhuipennuksessa Jyväskylässä Talouskukkaro-bändinsä kanssa. Tuloksena oli kunniakas neljäs sija, kun kolmas meni Jiri Nikkisen ja Luri Luokkalan Clifters-yhtyeelle. Voittaja oli pietarsaarelainen Ragnar Hare ja kakkonen vantaalainen Chapter One. Missähän ne nyt ovat?

Joensuu täytti 135 vuotta ja kaupunginjohtaja Aaro Heikkilä sai kannettavakseen tunnusmerkkinä asemastaan heraldiset ketjut kaupungin virallisissa syntymäpäiväjuhlissa. Samassa tilaisuudessa Joensuun Popmuusikot ry palkittiin 5000 markan arvoisella taidepalkinnolla työstään popmusiikin koulutuksen ja edustamansa musiikkialueen edistämisestä.

Joensuulaista musiikkikulttuuria esitteli myöskin Seura-lehti syksyn numerossaan, kun yhdistyksen hallituksen jäsen Heljä Kaste kertoi kahden sivun jutussa kokemuksistaan pitkän matkan opiskelusta Oulunkylän Pop-jazz-opistossa.

Varsin mielenkiintoinen ja menestyksekkäs vuosi niin yhdistykselle kuin hallituksellekin, joka teki töitä hartiaivoimin edellisvuoden tappioiden ja henkilökohtaisten takausten korvaamiseksi. Desibeli-lehtikin ilmestyi toukokuussa ja siitä saatiin melkoista kritiikkiä. Lehdestä puuttui yllätyksellinen ilme ja siinä oli liikaa Ilosaarirockia ja virheitä. Loppuvuoden pöytäkirjat puuttuvat jostain syystä arkistosta, joten tiedonsaanti muulta hallituksen toiminnalta jää vähäiseksi. Esiintyjiä kuitenkin riitti Ilosaarirockin jälkeenkin, joten konsertti- ja tapahtumarentamalla oli vilkasta.

1984 "Blues is the feeling..."

Viime vuonna alkanut konserttisuuntaus blues-pohjaiselle musiikille jatkui ainakin alkuvuoden. Kiitos siitä kuulunee Hannu Salakan ja Muska Babitzinin ohjelmatoimisto Rodeolle, joka oli laajentanut toimintaansa Los Angelesiin. Sieltä löytyikin helpommin näitä halvemmän taksan blues-miehiä ja bändejä, joita sitten pystyttiin Suomeenkin roudaamaan. Jenkkibluesmiesten lisäksi ruotsalainen blues-osasto oli hyvin esillä alkuvuoden tapahtumissa. Rolf Wikström ja Totta's Blues Band saivat paikallisten blues-diggareitten sydänverisuonet sykyttämään 12 tahdin vauhdilla.

Myös toisen linjan ruotsalainen, Hanoi Rocks-sielun omaava, Road Rats, pistäytyi tuomassa lohtua Hanoi-fanien jäätyä jo tänä vuonna ilman suosikkiaan. Olihan Road Ratsissa tuttu rumpali, edellistalvena Hanoin rytmejä takomassa ollut Gyp Casino. Road Rats valloitti joensuulaiset vielä toistamiseen kesäkuussa Ilosaarirockissa.

Ilosaarirock oli tänä vuonna säidenhaltijan suojeleuksessa. Keli oli upea ja sen ohella myytiin lippujakin sen verran mukavasti, ettei edellisen kesän kaltaista katastrofia syntynyt. Juontajana ollut Veltto Virtanen loihe lausumaan

rockin pääesiintyjästä, Sielun Veljistä: "Herää kysymys, ovatko he tulleet sielun veljiksi ennen vai jälkeen sen, kun he ovat myyneet sielunsa saatanalle. Molemmissa tapauksissa heissä on toivoa". No, ilmankos hänestä tuli kymmentä vuotta myöhemmin kansanedustaja.

Ehkä kaikkein eniten yhdistyksen normaalista musiikkivalinnasta poikkesi huhtikuussa järjestetty Uuden Musiikin Orkesterin vierailu Joensuussa. Solisteina olivat viihdelaulajatar Carola ja kitaristi Jukka Tolonen.

Loppukesällä suoritettua taloustilanteen tarkastelussa edellisenä kesänä läjähtäneestä velasta oli saatu hoidettua jo runsaat 20 000 markkaa pois, elokuun lopulla sitä oli vielä kaikkineen jäljellä vain runsaat 13 000,-. Ja sitten ruvettiin valmistautumaan kansainväliseen Nuorisovuoteen.

1985 "Kansainvälinen nuorisovuosi", "30 000 mk hukkaan, Nuorisovuoden rock-konsertti ei kiinnostanut", "Ja taas tyrrittiin"

Siinä pari otsikkoa Nuorisovuoden avauksesta Jäähallissa uudenvuodenpäivänä. Kaupunki halusi avata vuoden näyttävästi ja antoi Joensuun Popmuusikoille mahdollisuuden hoitaa asia. Bändit olivat yleisön mieleen, mutta eivät muut järjestelyt. Tapahtuma piti ohjeitten mukaan hoitaa konserttiluontoisena eli yleisön piti istua paikallaan. Järjestysmiehet pitivätkin huolen siitä että istuttiin. Juttu kulki nopeasti sisältä ulos, vain kolmesataa innokkainta kävi diggailmassa Tavaramarkkinoita ja Pelle Miljoonaa, vaikka avaus nuorisovuodelle olikin ilmainen.

Nuorisovuosi-keskustelu jatkui lehtien palstoilla koko kevään, sen verran koville otti avauksen epäonnistuminen. Nuoriso kyseli, missä nuori voi tapailla kavereitaan viikonloppuna kun paikat ovat kiinni. Vanhemmat kyselevät, että onko rock aikamme sairas ilmiö tai neuvoisiko Yle mitä lapselle vastataan? Jälkimmäinen kysymys lähinnä siitä, kun Andy McCoy oli kertonut ajankohtaislähetyksessä lähtevänsä Amsterdamiin myymään itseään sitten kun rocktähten ura olisi ohi. Andy vieraili Joensuussa puolittain salaa Nasty Suiciden kanssa klubikeikalla Shemeikassa elokuussa. Vajaat parisataa ihailijaa ja tappiota keikasta yhdistykselle 640 markkaa.

Nuorisovuoden kunniaksi yhdistys tarjosi tasokkaan paketin vierailijoita, mm. Ilosaarirockissa Omar & Howlersin. Tosin tapahtuman pääesiintyjä oli Dingo, joka tuolloin oli suosionsa huipulla. Eikä hintakaan ollut vielä kovin paha, vain 25 000,-.

Laulurinne oli valmistunut ja sinne aiottiin viedä myöskin viimeistä kesää kiertävää Tuuliajolla-kiertuetta. Leinosen Jussin mielestä idea oli hyvä, mutta kauhisteli mahdollista vuokran suuruutta. Vielä eivät yhdistyksen rahat riittäneet ja niinpä Tuuliajolla oltiin Ilosaareissa.

1986 "Eteenpäin vaikka vaikeuksien kautta"

Vuoden aluksi voisi heristää sormeja yhdistyksen hallitukselle, sillä yhdistyksen 15-vuotisjuhlavuoden vuosikokouksen pöytäkirja on kadoksissa. Toimintasuunnitelmassa, mikä on päivätty 1.3.1986 hallitus patistaa itseään taloudellisen tilanteen parantamiseksi, sekä kirjanpidon viemiseksi atk:lle. Yhdistyksestä on kasvanut jo melkoinen liikeyritys, liikevaihto nousi jo edellisenä vuonna yli 200 000 markan, joten entistä tarkempi tilinpito olikin tarpeen.

1987 "Laulujuhlat lähtee rockiin"

Ote toimintasuunnitelmasta: kuten toimintakertomuksesta voi hyvin päätellä, yhdistyksen taloudessa ei tapahtunut toivottua muutosta parempaan, vaan jo usean vuoden ajan mukana kulkenut velkataakka kulki mukana koko vuoden. Käännettä ratkaisevasti huonompaankaan ei kuitenkaan tapahtunut.

Hyvä tai huono vuosi voisi olla myös koko vuoden teema. Ei siis mitään suurta, mutta toimintaa kuitenkin. Tyylien sekamelska koko vuoden kattavassa bändikalenterissa on melkoinen. Tarjolla oli musiikkia laidasta laitaan, fuusiojazzista iskelmäpoppiin.

Iso kilpailijakin saatiin Ilosaarirockille, kun Joensuun Laulujuhlat päätti aloittaa juhannusaaton rock-tapahtumat. Kaupungin järjestelypäällikkö Aulis Järvinen ehdottaa rohkeasti, että tulevina vuosina laulurinteen rock-tapahtumasta voisi tehdä valtakunnallisen tapahtuman jopa 50 000 hengelle. Paria viikkoa myöhemmin kaupunginjohtaja Aaro Heikkilä pöyhii Ilta-Sanomissa samaa ideaa otsikolla Joensuu haluaa rokki-isännäksi.

Laulujuhlien toiminnanjohtaja Heikki Riikonen kirjoittaa Karjalaisessa että lehden alkuperäinen uutinen perustuu väärinkäsitykseen ja ettei kaupungin organisaatiolla ole tarkoitus järjestää rockfestivaaleja. Riikonen oli väärässä alkuperäisyyden suhteen ja myöhemmin myöskin festivaalin suhteen. Vuonna 1990 Laulujuhlaorganisaatio piti World Party -nimikkeellä juhlat laulurinteellä ja jo vuodesta 1993 rock-juhannus kuului Laulujuhlien ohjelmiin.

Loppukesästä yhdistyksen delegaatio vieraili Vilnassa, Suomen ja Neuvostoliiton ystävyysfestivaalimatalla. Kymmenen päivän reissulla oli yhdistyksen jäseniä mukana 13. Aluksi matkustettiin Moskovaan avajaisiin, sieltä neljäksi päiväksi ystävyyskaupunki Vilnaan ja vielä festivaalien päättäjäisiin Leningradiin. Vilnalaisten kanssa pohdittiin bändivaihtoa ja tulevina vuosina se osittain toteutuikin.

Vuoden lopulla yllätti myöskin Yleisradion rockradio järjestämällä Härmärock-konsertin, jossa Popmuusikot saivat toimia käytännön järjestäjänä. Vuoden bändeinä olivat Neljä Ruusua, vuoden rock-mestari Kultakuume, Giddyups, Popeda ja Dave Lindholm.

1988 "Epäselvää, jäätävää ja pelottavaa"

Vuosi on hyvin synkeää, johtuen ensi alkuun varmasti siitä, ettei hallituksen pöytäkirja ole säilynyt jälkipolville ja myöskin siitä ensi vuoden alku tuo jos ei nyt kylmää vettä niin ainakin jäitä hallituksen niskaan.

Toimintasuunnitelmassa ollaan valoisalla mielellä ja toivotaan, mutta toivoa ei paljon ole, jos toiminnasta ei saada katetta. Paljon ja monenlaista on tämän vuoden teema, mitään yhtenäistä linjaa ei kuitenkaan ole. On ehkä hypätty yli siitä, missä aita on matalin.

Ilosaarirock oli kolmipäiväinen. Se alkoi hardcore/speedmetal perjantaina, jatkui lauantain ja sunnuntain huomattavasti kevyemmällä ohjelmistolla. Hearthillin Ufo Mustoselle oli hyviä kokemuksia: Joensuu on kiva mesta, ihmiset ihania. Niin.

1989 "Pyyhkeitä johdolle ja Pelastakaa Popparit -häätä"

Tyly vuoden avaus: velkaa 85 000 markkaa. Edellisen vuoden tilinpäätös tekemättä, kaupungin avustukset jäissä. Hallitus pistää ensimmäisessä kokouksessaan toiminnan jäihin siihen saakka, kunnes uusi hallitus on valittu vuosikokouksessa.

Puheenjohtajan paikalle ei vuosikokouksessa ollut tungosta, tosin paikalla ei kovin runsaasti ollut edes yhdistyksen jäseniäkään. Leinosen Jussi sai vielä mahdollisuuden johtaa yhdistyksen parempaan tilaan. Jussi siis valittiin, mutta pyyhkeitten kera. Pyyhkeet tarkoittivat liian omatoimista työskentelyä ilman hallituksen päätöksiä yhdistyksen parhaaksi tai

Uusi hallitus otti toimet haltuunsa ja kun alkuvuoden tapahtumat olivat jäissä kiellon ja rahapuutteen vuoksi, piti jotain kehittää. Paljoakaan mahdollisuuksia ei ollut, mutta katseet ja toiveet luotiin Ilosaarirockin puoleen.

Tapahtuma sai uuden nimen Ilosaaripop ja kevyemmän ilmeen. Ilosaaren rakennettiin toinen lava ja näin mukaan saatiin alkuperäisen toimintaidean mukaisesti paikallisia bändejä entistä runsaammin esiintymään jo kohtalaiseksi muodostuneelle yleisömäärälle.

Lehtien yleisönosastoissa muistettiin jälleen Ilosaarirockin olemassaolo, negatiivisesti tottakai, ääntähän riitti. Karjalaisen alakerta-kolumnissa Pekka Sitari kirjoittaa, että ei häädetä rock-väkeä. Nykyaikainen Joensuu kestää yhden rock-viikonvaihteen vuodessa siinä kuin monenlaiset muut konserttinsa, joita on miltei päivittäin.

Ilosaaripopin jälkeen hallitus teki havainnon, että velkasaldo oli noussut yli 150 000 markan. Oli pakko tilata aika kaupunginjohtajalta ja pyytää apua kaupungilta. Luovutus- ja tiedotustilaisuus järjestettiin 13.11. ja jäätiin odottamaan lopputulosta yhdessä velkojien kanssa. Media otti asian hyvin ajettavakseen, kaupungin virkamiesten ja luottamushenkilöiden mielipiteitä ei osattu kuin arvailla. Päittäjiin pyrittiin kuitenkin vaikuttamaan henkilökohtaisella tasolla ja kaikki tuttavuussuhteet käytettiin hyväksi. Toimintaa jatkettiin epävarmalla pohjalla, tulevaisuudesta 20-vuotisjuhliin valmistautuvassa yhdistyksessä ei oltu ollenkaan varmoja.

1990 "Pelastakaa popparit"

Edellisen vuoden lopulla kaupungin edustajille jätetty hakemus Joensuun Popmuusikot ry:n avustamiseksi eteni kaupunginhallituksen kautta valtuustokäsittelyyn helmikuun alussa. Valtuuston enemmistö kannatti 100 000 markan avustusta äänin 27-23, mutta taakse olisi tarvittu määräenemmistö (34 valtuutettua) esityksen läpiviemiseen. Keskustan Tuija Sivonen esitti tämän suuremman avustuksen myöntämistä yhdistyksellä poiketen hallituksen esittämästä 40 000 markan avustuksesta.

Yhdistyshän pyysi kaupungilta konkurssiuhkaan ja Ilosaarirockin loppumiseen vedoten avustusta 150 000 markkaa. Tylyimmin avustukseen suhtautuivat Kokoomuksen edustajat, joista vain kaksi oli suuremman avustussumman kannalla. Sehän ei tietysti ole mikään ihme, sillä ovathan Kokoomuksen vanhoillisemman siiven muuttamat edustajat aina muistaneet Ilosaarirock tapahtuman jälkeen urputtaa äänen volyyymista ja heidän näkemyksen mukaan myöskin nuorison festivaalikäyttäytymisestä.

Helmikuisen valtuuston istunnon jälkeen ei ollut kovin monta asiaa, jota yhdistyksen kokouksissa olisi käsitelty. Pöytäkirjojen puuttumisen takia voi vain arvailla, että päät painuksissa puhuttiin yhdistyksen konkurssiin viemisestä ja toiminnan lopettamisesta. Samasta asiasta huolta kantoivat mm. sosiaalidemokraattisten nuorten Joensuun aluejärjestö, joka katsoi, että jos demarit olisivat valtuuston kokouksessa yksimielisesti kannattaneet ylitysoikeuden puolesta, olisi tuo määräenemmistö-sääntö täyttynyt. He vaativat kirjeessään valtuustoryhmälleen asian uudelleen käsittelyyn ottamista ja varmistamista myöskin läpimenemisen suhteen.

Myöskin Joensuun yliopiston ylioppilaskunta näki tulevaisuuden ilman yhdistystä synkkänä ja päätti auttaa yhdistystä rahan keräyksessä ja järjesti otsikolla "Pelastakaa popparit" konsertin Karelian Kasinolla toisena pääsiäispäivänä. Esiintyjinä olivat dj. Esa, Neljä Ruusua ja Miljoonasade. Rahaa saatiin kasaan kuitenkin vain 15 000 markkaa, jolla tietysti velkaa lyhennettiin. Yleisöä paikalle saatiin ilmaisilla linja-autokuljetuksilla kaupungista Onttolaan n. 500 henkeä.

Toimintakertomuksessa kuluvalta vuodelta todettiin Ilosaarirockin onnistuneen parhaiten elonsa aikana ja kun toimintaresurssit keskitettiin siihen ja talouden korjaamiseen keväällä voidaan vuoden sanoa olleen tyydyttävä. Joensuussa festivaali järjestettiin kohtuullisen vaivattomasti, mutta Mikkeliissä taisteltiin huviluvasta rankasti. Dinosaurock sai huviluvan vasta KHO:n antaman päätöksen jälkeen. Taisipa koko Mikkelin ELMU:n toiminta lopahtaa komeitten vuosien jälkeen tähän vuoteen.

Mutta toiminta Joensuussa jatkui, vaikka yhdistyksen lopettaminen taas kerran olikin lähellä. Kesän parasta tarjontaa oli Ilosaarirockin ohella heinäkuussa kulttuuritoimen kanssa yhdessä järjestetyt piknik-tyyppiset sunnuntai-iltapäivä konsertit Ilosaareissa. Sään suosissa niin iltapäiväkonsertteja kuin rock-tapahtumaakin koettiin Pielisjoen läheisyys vilvoittavana ja rauhoittavana elementtinä.

1991 "20. Juhlavuosi ja rämäkästi perseelleen"

Toiminnan 20. juhluvuoosi käynnistyi varsin leppoisissa merkeissä, mutta hallitus otti vuoden tosissaan. Alkuvuoden kokouksissa pohdittiin Ilosaarirockin esiintyjistöä ja niminä käytiin läpi mm. Faith No More, Living Colours, The Charlatans ja Youssou'n Dour. No, näistä mikään ei sitten lopullisessa esiintyjäkartassa toteutunut.

Juhlavuoden kunniaksi yhdistys haki kaupungilta hyvin perusteltuna 200 000 markan avustusta, mikä tietenkään ei toteutunut. Kaupunginhallitus kokouksessaan 13.5. päätti kuitenkin avustaa juhlarock-tapahtumaa puolella haetusta summasta.

Vuosikokous pidettiin vasta kaupunginhallituksen kokouksen jälkeen 17.5. Puheenjohtaja Juha Leinonen luonnehti mennyttä kautta lähes katastrofaalisen alkuvuoden jälkeen kuitenkin tyydyttäväksi, vaikkakin toiminnallisesti jäädytetyksi. Kirjanpito oli nyt saatu atk:llakin sujumaan katkoitta.

Puheenjohtajavaalissa ei Leinoselle löytynyt vastaehdokkaita, joten hän jatkoi yhdistyksen nokkamiehenä. Leinonen sanoi seuraavana keväänä Hannu Jarvan haastattelussa Karjalaisessa, ettei velkaisen yhdistyksen johtoon ole ollut tungosta. Ja hän kyllä eroaa, jos joku käy samalla kuittaamassa hänen nimensä lainoista ja vekseleistä.

Hallitukseen päätettiin kysyä rock-tohtori Stig Söderholmia, joka suostuikin vaikka ei ollutkaan vuosikokouksessa läsnä. Syksyllä erään hallituksen varajäsenen protestointi ja erokirje eivät vaikuttanut vielä silloin puheenjohtajan ja/tai hallituksen kokoonpanoon, vaikka erokirjeessä mainittujen syiden olisi pitänyt laittaa hälytyskellot soimaan. Osa syistä koski pankista otetun lainan ja henkilökohtaisten takausten käyttöä ja osa erään avainhenkilön "työmaajuopottelua" Ilosaarirockin aikana.

Ilosaarirockissa oli nautittu olutta festivaalialueella jo Ilosaarella parina kesänä. Poliisin ja Alkon myönteinen suhtautuminen ja järjestyshäiriöitten vähyys antoivat positiivisen päätöksen myöskin Ilosaarirockin uudelle tyysijalle, Laulurinteelle, rock-tapahtuman ajaksi. Laulurinteellä myytiin olutta juhluvuonna hieman yli 9000 litraa, ja sekös herätti kateutta mm. Turussa, jossa Ruisrock oli ollut edelleen perinteiseen tapaan kuiva, ainakin järjestäjien myymien tuotteiden osalta. Seuraavana vuonna turkulaisetkin pääsivät nauttimaan oluesta kun perustelivat hakeustaan Joensuusta saaduilla hyvillä kokemuksilla.

"Ilosaari rock, 20 vuotta, eikä suotta" valittiin juhlarockin sloganiksi. Mainosmies Lauri Tuomi-Nikula teki töitä hartiavoimin saadakseen tapahtuman näkymään koko Suomen alueella. Onnistuikin siinä, nimittäin Ilta-Sanomien teettämiä t-paitoja em. lööpillä varustettuna jaettiin runsaasti ja pidettiin hyvin. Tosin epäselvä sopimus lehden markkinointipuolen kanssa toi hankaluuksia syksyllä, kun selviteltiin miksi juhlarock toi 400 000 markan tappion ja saman verran lisää velkaa yhdistykselle, eikä päinvastoin.

Taloudenhoito saikin aikaan keskustelutilaisuuden, jossa kyseltiin, miten tähän on tultu, kohtalaisen kovin sanakääntein. Kaupungin elinkeinotoimiston edustajan tilaisuudessa ollut Ilkka Hynynen totesi, ettei tapahtumasta ollut tarpeeksi tarkkaa etukäteistaloussuunnitelmaa eikä kulupuolta oltu pystytty rajaamaan. Hynynen mielestä tarkka rajausta olisi tuonut tapahtumasta suur tappion sijasta 150 000 markan voiton. Budjetoidut lipputulot juhlarockista olivat 650 000,- ja toteutunut lähes 200 000 markkaa enemmän. Hynynen päättely oli siis oikeansuuntainen.

1992 "Eipä auta rypistää, kun on jo..."

Viime vuoden järjestyttävä tappio innoitti eräitä kaupungissa vaikuttavia vanhemman polven rockvaikuttajia pohtimaan Ilosaarirockin tulevaisuutta. Asiassa menttiin jopa niin pitkälle, että oltiin perustamassa Ilosaarirock-yhdistystä, jonka tärkein tehtävä olisi tapahtuman pitäminen hengissä ja elvyttää siitä edelleen merkittävä rock-tapahtuma. Hanke oli hyvässä myötätulessa, mutta menetti loppujen lopuksi mahdollisuuden hoitaa koko juttua,

kun yhdistyksen toimeenpaneva johto päättikin pyytää tarjoukset tulevaan rocktapahtumaan Popmuusikoiden nimissä vain kuukautta myöhemmin em. yhdistyksen perustavaa kokousta.

22. Ilosaarirock oli esiintyjäkaartiltaan kohtuullisen monipuolinen, mutta siitä huolimatta, että väkeä oli runsaasti, ei tulospuolelle saatu kuin miinusmerkki, tällä kertaa kuitenkin vain 50 000 markkaa.

Loppuvuosi meni niin kuin meni, lähinnä taivastellessa miten velat saataisiin hoidettua. Hallitus ja talousihmiset lähettivät velkojille kirjeitä, joissa toivottiin edelleen pitkämielistä suhtautumista, asioita yritetään saada kuntoon. Kirjeitä ja toiveita lähetettiin myös kaupungin johdolle, mutta apua ei merkittävässä mitassa herunut sieltäkään.

1993 "Peejiinä 13 vuotta, vaan..."

Varsin sekava vuosi ainakin toiminnan kannalta. Itse asiassa yhdistystä ei lähes kahteen vuoteen ole virallisesti ollutkaan (jos oikein virallisia ollaan), koska sääntöjenmääräämä vuosikokous vuodelta 1992 oli pitämättä ja kun ensimmäinen virallinen hallitus valittiin vasta vuoden 1991 jälkeen elokuussa 1993.

Elokuussa oppositio Juha Leinosta kohtaan osoitti voimaansa ilmoittamalla käyttäytymisellään, että 13 vuoden puheenjohtajuutta ei tulla enää uusimaan. Jussi ehti kuitenkin ennen virallista ulospanoa ilmoittaa erostaan itse. Pankkilainan hoitaminen kuluneen kesän Ilosaarirock-tuloilla oli Jussin mielestä se asia, joka ratkaisi hänen ja monen muunkin taloudellisen umpikuja-tilanteen. Näin ollen hän saattoi hyvin luopua yhdistyksen vetämisestä. Talusasioita yhdistyksen sisäisesti pantiin kuitenkin monen vuoden jälkeen kuntoon useitten kuukausien ajan vuosikokouksesta lähtien.

Yhdistyksen tähän saakka tehokkain sihteeri Asko Reittu valittiin johtamaan yhdistystä siirtymäkaudeksi ja kuten Karjalaisessa kirjoitettiin, vetämään yhdistyksen kuiville. Seuraavan Ilosaarirockin järjestelyjen aloittamisen lisäksi Askon johdolla aloitettiin myös laaja jäsenhankinta. Askon puheissa esiintyi myös yhdistyksen jäsenistön bändeistä koottava äänite. Bändikysely toimitettiin asianomaisille jo syksyn aikana.

Syksyn mittaan käytiin palaveria Laulujuhlasäätiön kanssa muodoista, joilla kumpaakin tapahtumaa markkinoitaisiin. Aiemmissa palavereissa säätiön taholta oli asetettu kyseenalaiseksi mm. yhdistyksen johdon ammattitaito. Vanhaa sanontaa käyttäkseni, vaikka koirat haukkuvat, karavaani kulkee tai että Pata kattilaa soimaa, musta kylki kummallakin. Mukavampiakin asioita oli hallituksen käsittelyssä, yhdistyksen jäsen Kari Tahvanainen pyysi hallitukselta lupaa käyttää jäsenrekisteriä yhteiskuntapolitiikan gradun tekemiseksi Ilosaarirockin ja Popmuusikot ry:n niin talkoo- kuin muistakin henkilöistä. Lupa myönnettiin.

1994 "Naiset johtoon, asiat kuntoon!"

Alkuvuodesta jo tuntuu aivan siltä, että jotain todella merkittävää saadaan aikaan tämän vuoden aikana. Hallituksen kokouksissa tuntuu olevan jännityksen kutinaa ja hyvää fiilistä. Tulevan kesän Ilosaarirockin valmisteluthan oli aloitettu jo edellisenä syksynä, joten paniikkia niiden suhteen ei enää kevään kokouksissa ollut havaittavissa, kuten monina aikaisempina vuosina.

Yhdistyksen toisen äänitteen suunnittelu oli myöskin pitkällä. Lopulta "Maakuntasarjan mutapainia" -nimisenä kesäkuussa ilmestynyt cd sai hyvää palautetta niin sisältönsä kuin teknisen tasonsa suhteen. Mukana oli kaikkiaan 14 pohjoiskarjalaista bändiä, tarjolla oli peräti 50 orkesteria. Levyn nimi sai jonkin verran arvostelua joittenkin mukana olleiden bändien taholta. Nimiasiaa oli pohdittu jo ennen varsinaista julkaisua asianmukaisesti ja kaikki olivat sen hyväksyneet. Joten turhaa porua ja vähän villoja. Luovan Säveltaiteen Edistämissäätiö (LUSES) tuki levytuotantoa 7000 markalla.

Yhdistys oli ollut majoittuneena vajaat pari vuotta Niskakadulla "Putkelassa", entisen vesi- ja lämpöputkiyrityksen tiloissa. Paineita uusien tilojen saamiseksi syntyi, kun tontin ostanen yrityksen puolelta tuli tieto rak-

entamisen aloittamisesta. Yhdistys sai kuitenkin pitää tilojaan muutamaa päivää vaille vuoden loppuun saakka. Nyt tuolla tontilla on keväällä 1996 valmistunut Kiinteistö Oy Omenapiha.

Putkelassa pidettiin yhdistyksen vuosikokous helmikuun lopulla, tosin kaikista esityslistalla olleista asioista ei saatu päätöstä tuolloin, vaan huhtikuussa pidetyssä jatkovuosikokouksessa. Tärkein asia vuosikokouksella oli puheenjohtajan vaali. Asko Reittu ei halunnut jatkaa, hänethän oli saatu puhuttua peejiiksi vain ns. ylimenokauden ajaksi. Yhdistyksen uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Tuija Lemmetyinen, joka kuitenkin oli kokouksesta poissa, joten varmistaminen tapahtui sääntöjen mukaan vasta huhtikuussa. Järjestäytymiskokouksessaan hallitus valitsi varapuheenjohtajaksi Sanna Kantolan, joten varsin historiallinen kevät: naiset johtoon.

Tämän vuoden Ilosaarirockista kirjattiin pitkästä aikaa plus-merkkinen tilinpäätös, tosin edelliseen verrattuna tämänkertainen voitto oli samansuuruinen kuin silloinen kokonaisbudjetti. Lauantain 8000 kävijää tekivät päivästä uskomattoman ja sunnuntain muutamat tuhannet liput nostivat juhlijoiden määrän toiselle kymmenelle tuhannelle. Vanhojen miinusten purkaminen saattoi alkaa.

Lauantain ohjelmassa oli Kolmas Nainen -yhtyeen historiallinen viimeinen keikka, joka saatiin nauttia mahtavassa auringonpaisteessa. Loppuvaiheessa iltaa rockia riepotteli paha ukkosmyrsky, mikä vaikutti yhden pääesityksistä, Neljän Ruusun, esiintymiseen. Se päätettiin siirtää pidettäväksi seuraavana sunnuntaina Ilosaarella ja siitähän tuli menestys. Tuskin koskaan Ilosaarella on ollut niin paljon ihmisiä yhtäaikaan kuin silloin ja miten leppoisasti. Joensuun Popmuusikot ojensivat auttavan kätensä myös itärajan yli. Jäsenet keräsivät mm. vaatteita, lääkkeitä, leluja ja kodinkoneita avustuspakettiin, mikä toimitettiin Sortavalaan elokuussa. Mukana oli liuta yhdistyksen jäsenistöä ja matka sujui hyvin ja hyvällä mielellä.

1995 "Uskottavuutta, menestystä ja vaikutusvaltaa"

Kahdennenkymmenennenneljännen (sic!) toimintavuoden alusta lähtien yhdistys piti majaa Malmikadulla, pienehkössä toimistohuoneistossa, minkä todettiinkin olevan tarpeeseen nähden auttamattoman pieni. Muutto suurempiin tiloihin tapahtuikin vuoden lopulla marraskuussa. Uusi osoite on Kirkkokatu 33 a, entinen lasten päiväkotinä, joten tilan koko on aika optimaalinen.

Vuosikokouksessa muutettiin vuonna 1971 laadittuja yhdistyksen sääntöjä hieman paremmin nykyaikaan sopiviksi. Varsin hyvin säännöt olivatkin kestäneet lähes neljännesvuosisadan ajan, vain kaksi kertaa aiemmin oli sääntöjä hienosäädetty parempaan uskoon. Nyt sääntöuudistuksen perustana oli yhdistysrekisterin tarkennusehdotukset.

Hallitus sai työskennellä vapautuneesti, sillä edellisen vuoden onnistuneen päätapahtuman, Ilosaarirockin, vaikutus tuntui koko yhdistyksen suhteen tapahtuneena uskottavuuden nousuna. Nyt ei enää tarvinnut juosta kumppaneiden perässä sillä yhteistyökumppanuuksia tultiin jo tarjoamaan valtakunnallisellakin tasolla. Kun yhdistyksen talous oli saatu velattomaksi ja pankkitilillä oli kohtuullinen summa rahaakin vuoden vaihteessa, koettiin yhdistys hyväksi kumppaniksi. Järjestyksessään 25. Ilosaarirock pidettiin 14-16.7.1995 upeassa kesäsäässä ja peräti 14 000 kävijän suojeluksessa.

Vilkkään joensuulaisen tapahtumakesän, Laulujuhlien, Ilosaarirockin ja Asuntomessujen joukossa moni pienempi tapahtumakin menestyi mainiosti. Kun Ilosaarirock vaimeni sunnuntai-iltana, niin jo 14 tunnin kuluttua siitä Laulurinteellä avattiin uusi tapahtuma. Siihen mennessä alue oli siivottu ja raivattu, mistä kiitos kuuluu isolle joukolla vapaaehtoisia talkootyöntekijöitä, joita on syytä kyllä kiittää koko 25 vuoden ajan toiminnasta. Ilman heitä ei Joensuussa varmasti olisi koko yhdistystä tai rockfestivaalia. Ilosaarirockissa kyseltiin kävijöiltä mm. rahankäytöstä ja karkean laskennan mukaan rockkävijät jättivät kaupunkiin noin. 8-9 miljoonaa markkaa. Sillä saa jo vaikutusvaltaa.

1996 - The Silver Jubilee

Yhdistyksen 25. juhlapäivä oli 21.7.1996, mutta sitä ennen pidettiin jälleen Ilosaarirock. Esiintyjäkaarti juhluvuoden festivaalilla oli varsin hulppea. Järjestäjät onnistuivat kaappaamaan mm. juuri suuren läpimurtonsa kynnyksellä olleen englantilaisen Prodigyn ja yhdysvaltalaisen Dog Eat Dogin. Festivaalia kunnioittaakin läsnäolollaan ennätysyleisö.

Ilosaarirockin ohessa aloittaa nyt myös Grand Old Rockers -yhdistyksen järjestämä Ilovaarirock. Grand Old Rockers koostuu ihmisistä, joiden historiasta löytyy erinäistä toimintaa mm. Ilosaarirockin ja yleisemminkin itäisen Suomen rockmusiikkipiirien parissa. Alaikäraja yhdistykseen on 40 vuotta. Joensuun keskustan Ilosaareissa järjestetty tapahtuma kerää paljon yleisöä, vaikka lipun hinta on peräti kolme markkaa (eli sama kuin ensimmäisessä Ilosaarirockissa). Myös esiintyjälista myötäili pitkälti tuon ensimmäisen festivaalin esiintyjäkaartia. Tapahtuma saakin jatkoa seuraavina vuosina ja esimerkiksi vuonna 1999 esiintyjälistasta löytyy alkuperäisen Beatles-rumpalin Pete Bestin nimi.

Juhlavuonna Ilosaarirockin ja Joensuun Popmuusikot ry:n talous on viimeinkin vakiintunut ja enää ei tarvitse entisessä määrin huolehtia siitä, että pystytäänkö seuraavan vuoden festivaalia yleensä järjestämään.

Suomessa ainutlaatuista ja laatuaan ensimmäistä alalla toimivaa yhdistystä voikin vilpittömin mielin onnitella menestyksestä. Vuosien varrella, kuten tästä historiikistakin ilmenee, yhdistys on ollut kaatumaisillaan joko riitoihin, rahapulaan tai uskottomuuteen aivan kuten avioliitossakin. Ongelmat ovat kuitenkin sitkeydellä ja paremmilla henkilövalinnoilla selvitetty ja selvitty hengissä tähän saakka. Avioliitossa näin pitkää yhdessäoloa juhliitaan Hopeahäpäivänä.

1997

Tavoilleen uskollisena yhdistys muuttaa jälleen uuden kerrostalon tieltä ja löytää myös itsensä pienestä kerrostalohuoneistosta. Sijainti on väliaikainen ja jo talvella uusi osoite löytyy idyllisestä Otsolan kaupunginosasta. Tulevan festivaalin järjestelyt vievät jälleen suurimman osan yhdistyksen voimavaroista, mutta viimein toteutuu yhdistyksen alkuperäisiinkin sääntöihin kirjattu tavoite tukea paikallista bänditoimintaa. Yhdistys perustaa Ilosaarirockin tuotosten turvin rahaston, josta kolme kertaa vuodessa jaetaan avustuksia paikallisille populaarikulttuurin tekijöille.

Itse festivaali näyttää viimeinkin vakiinnuttaneen paikkansa maamme ykkösfetareiden harvassa joukossa. Festariyleisölle tehty kysely kertooikin valtaosan yleisöstä tulevan Pohjois-Karjalan ulkopuolelta. Myöskin tapahtumasta kiinnostuneen median määrä on kasvanut räjähdysmäisesti ja yhdistys saakin pähkäillä, keitä voidaan yleensä ottaa mukaan. Mukana ovat vahvasti myös valtakunnalliset radio- ja TV-kanavat. Vuosien työ ja kovatkin ajat ovat viimein alkaneet kantaa hedelmää.

1998

Historiallista tälle vuodelle on jo se, että yhdistys valmistelee tulevaa Ilosaarirockia samoissa toimitiloissa kuin edellisenäkin kesänä. Jälleen yhdistyksen "ongelmana" on se, että yhdistyksen toiminta keskittyy muutamaa klubi-iltaa lukuun ottamatta festivaalin järjestelyihin. Ilosaarirockin suosio jatkuu ja nyt käykin niin, että ennakkolippujen loppumisen myötä porteille kerääntyy valtavasti liputtomia ihmisiä taistelemaan muutamista lipuista. Ensimmäiset jonottajat ovat paikoillaan jo aamuyöllä. Festivaalin onnistuneesta yleisilmeestä kertoo mm. se että esiintyjälistalta löytyy englantilainen Chumbawamba, joka kävi festivaalilla jo vuonna 1995. Sen jälkeen bändi nousi maailmanlaajuiseen suosioon, mutta halusi nimenomaan itse tulla takaisin Joensuuhun. Ainoana miinuksena festivaalilla on englantilaisen Paradise Lost-yhtyeen esiintymisen peruuntuminen bändin poltettua kiertuebussinsa Saksassa. Festivaali pääsee myös ehdokkaaksi Musiikki ja Media-tapahtumassa vuoden festivaali-sarjaan. Vielä voiton vie kuitenkin Provinssirock.

Loppuvuodesta yhdistys tekee suuren päätöksen ja ostaa jo kauan kaupungissa vaikuttaneen ravintola Kerubin. Päätös syntyy yleiskokouksessa peräti yhden äänen enemmistöllä. Kerubin hankkimisen kautta Popmuusikot

pyrkivät parantamaan elävän musiikin tarjontaa Joensuussa. Kerubi tarjoaakin hyvän keikkapaikan sekä paikallisille kyvyille että myös kansallisille nimille.

1999

Yhdistys on palannut taas normaaliin työjärjestykseen ja muuttanut toimistoaan tällä kertaa aivan Joensuun ydinkeskustaan ja vieläpä neljännen kerroksen "penthouseen". Ilosaarirock elää nyt eräänlaista murrosvaihetta, sillä osa yhdistyksen ja festivaalin taustahahmoista on sanonut vetäytyvänsä hieman takavasarille ja antavansa tilaa nuoremmille tekijöille. Itse festivaali myy itsensä loppuun jo reilu viikko ennen tapahtumaa ja aiheuttaa näin melkoiset mustanpörssin lippumarkkinat. Yksi suomirockin ykkösnimistä eli CMX lopettaa keikkailunsa Ilosaarirockiin ja keikan kruunaakin uskomaton ilotulitus.

Loppuvuoteen mahtuu tietysti vielä yksi toimiston muutto eli tuttua ja turvallista siltäkin osin.

Alpo Kettunen